

คุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาและความงอกงามส่วนบุคคลของนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ: การวิจัยเชิงคุณภาพ

ภัททิรา มุนินโท^{1*}

รัตติญากรณ จันทร์เซ็ง²

ศศิธร เทียบเพ็ญ³

ปณิชา พรประสิทธิ์⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาและความงอกงามส่วนบุคคลของนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ ผู้ให้ข้อมูลเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพจำนวน 5 คน ที่ผ่านการคัดเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์รายบุคคล ผลการวิจัยพบแก่นสาระหลักของประสบการณ์ 4 ประเด็น กล่าวคือ (1) ความสนใจ ความชอบ ความต้องการให้ตนเป็นที่รู้จัก เป็นจุดเริ่มต้นการแต่งเพลง (2) ประสบการณ์เมื่อก้าวสู่การเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ (3) ความชัดเจนในอาชีพและการรับรู้ความหมายของการเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ และ (4) การตระหนักรู้ในตนเองและความเข้าใจชีวิต ผลการวิจัยนี้บ่งชี้ว่าประสบการณ์ของนักประพันธ์เพลงมืออาชีพในเรื่องความเข้าใจตัวเองและเข้าใจผู้อื่น ความปรารถนาที่จะช่วยสร้างสรรค์สังคม ซึ่งเป็นคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาและความงอกงามส่วนบุคคลเหล่านี้เกิดจากการสะสมประสบการณ์การใช้ชีวิตและการได้เรียนรู้ปฏิกิริยาของผู้ฟังเพลงต่อเนื่องหาและเรื่องราวในบทเพลงที่พวกเขาได้ประพันธ์ขึ้น

คำสำคัญ: คุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยา, ความงอกงามส่วนบุคคล, นักประพันธ์เพลงมืออาชีพ, การวิจัยเชิงคุณภาพ

Received: January 6, 2024, Revised: March 11, 2024, Accepted: March 25, 2024

¹⁻³ นิสิตปริญญาตรี คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* Corresponding author; e-mail: pattira.munin@gmail.com

⁴ นิสิตปริญญาเอก คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Character strengths and personal growth of professional songwriters: A qualitative study

Pattira Muninto⁵

Rattiyakorn Chanseng⁶

Sisathorn Tiebpia⁷

Panicha Ponprasit⁸

Abstract

This qualitative study aimed to examine experiences related to character strengths and personal growth among professional songwriters. Key informants were five songwriters who met the fixed set of criteria. Data were collected by the researchers through in-depth interviews. The results revealed four main themes: (1) Interests, preference, to be known needs as the initiatives of their songwriting. (2) Experiences on becoming a songwriter (3) Gaining career clarity and perceived the meaning in songwriting (4) Awareness of self and understanding of life. The Finding of this study indicated that songwriter experiences in relation to their understanding of self and others, their aspiration to build better society are part of their character strengths and personal growth. Those have been accumulated through life experiences and feedback from their audience on their songwriting.

Keywords: character strengths, personal growth, songwriter, qualitative study

---

Received: January 6, 2024,   **Revised:** March 11, 2024,   **Accepted:** March 25, 2024

---

⁵⁻⁷ B.S. student, Faculty of Psychology, Chulalongkorn University

* Corresponding author; e-mail: pattira.munin@gmail.com

⁸ Ph.D. Student, Faculty of Psychology, Chulalongkorn University

บทนำ

ดนตรีและบทเพลงเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับมนุษย์มาตั้งแต่อดีต โดยดนตรีและบทเพลงถือเป็นสิ่งที่เกิดคู่กันไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน ในขณะที่ดนตรีทำให้คนเรารู้สึก บทเพลงทำให้คนเราคิด (Ransom, 2015) ในการศึกษายุคเริ่มต้นที่มีการศึกษาเกี่ยวกับดนตรีและบทเพลง นักวิชาการทางดนตรี เช่น Beech (2015) ระบุว่าในยุคเริ่มต้นการประพันธ์เพลงได้รับการมองว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงตัวตนของผู้ประพันธ์เพลง ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับการพัฒนาจิตวิญญาณใน “พิธีกรรมเปลี่ยนสถานภาพ (Rite of Passage)” เน้นผ่านกระบวนการขัดเกลาจิตใจและการเปลี่ยนสถานะด้านจิตใจรวมถึงจิตวิญญาณด้วยการตระหนักรู้ที่เข้มข้นขึ้นหรือมีความเข้าใจชีวิตมากขึ้น เช่นเดียวกับ Schechner (1988) อธิบายกระบวนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในงานสร้างสรรค์ศิลปะรวมถึงการประพันธ์เพลงว่าเป็น “การตกอยู่ในอารมณ์สุนทรียภาพจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมุมมองที่มีต่อโลก และเป็นเหมือนการขัดเกลาจิตใจพวกเขา โดยมีการตระหนักรู้เข้ามาแทนที่” ดังนั้นการประพันธ์เพลงสามารถเปลี่ยนสถานะโดยแสดงออกผ่านการเปลี่ยนแปลงมุมมองทางความคิดและแสดงพฤติกรรมใหม่ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ในยุคปัจจุบันงานวิจัยเชิงประจักษ์ต่าง ๆ ระบุว่าดนตรีและบทเพลงมีอิทธิพลต่ออารมณ์ จิตใจ และการพัฒนาตนของเรา ดังการศึกษาของ Swaminathan (2014) ที่รายงานว่าดนตรีและบทเพลงมีส่วนช่วยในการกำกับอารมณ์ ด้วยการเพิ่มอารมณ์ผ่อนคลาย เบี่ยงเบนความสนใจ และสร้างแรงบันดาลใจ (Swaminathan, 2014) นอกจากนี้ดนตรีและบทเพลงยังมีความสำคัญในชีวิตของเราในการเผชิญกับความท้าทายในชีวิต ให้พลังในการต่อสู้กับอุปสรรค และยังเป็นแรงกระตุ้นในชีวิตเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของตนและความองกามส่วนบุคคลอีกด้วย (Gladding et al., 2008 อ้างถึงใน DeDiego, 2015)

เมื่อพิจารณาแนวคิดและการศึกษาวิจัยเชิงประจักษ์ในเรื่องการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคคลและความองกามส่วนบุคคล นักจิตวิทยา เช่น Martin Seligman ได้นำเสนอแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก (positive psychology) ที่ให้ความสำคัญกับลักษณะเฉพาะด้านบวก เช่น คุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยา (character strengths) ซึ่งหมายถึง ลักษณะนิสัยต่าง ๆ ของบุคคลที่มีลักษณะเด่น 6 ด้าน กล่าวคือ ด้านที่ 1 ปัญญา (wisdom) เป็นลักษณะเด่นของการใช้ความรู้ ประกอบด้วยความคิดสร้างสรรค์ (creativity) ความใฝ่รู้ (curiosity) การใคร่ครวญตัดสิน (judgment) ความรักที่จะเรียนรู้ (love of learning) การมีมุมมองหลายแง่มุม (perspectives) ด้านที่ 2 กำลังใจ (courage) เป็นลักษณะเด่นทางอารมณ์ในการกระทำสิ่งหนึ่งให้บรรลุตามเป้าหมาย ประกอบด้วย ความกล้าหาญ (bravery) ความขยันหมั่นเพียร (perseverance) ความซื่อสัตย์ (honesty) และความกระตือรือร้น (zest) ด้านที่ 3 มนุษยธรรม (humanity) เป็นลักษณะเด่นของการมีเมตตาของบุคคล ประกอบไปด้วย ความรัก (love) ความเมตตา (kindness) และความฉลาดทางสังคม (social intelligence) ด้านที่ 4 ความเป็นธรรม (justice) เป็นลักษณะเด่นของการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม ประกอบไปด้วย ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (teamwork) ความเป็นธรรม (fairness) และภาวะผู้นำ (leadership) ด้านที่ 5 การควบคุมอารมณ์ (temperance) เป็นลักษณะเด่นในการป้องกันบุคคลให้อยู่ในความเหมาะสม ประกอบด้วย การให้อภัย (forgiveness) ความถ่อมตัว (modesty) ความรอบคอบ (prudence) และการควบคุมตนเอง (self-regulation) ด้านที่ 6 การรู้จักความจริงของชีวิต (transcendence)

เป็นลักษณะเด่นด้านการมีชีวิตที่มีความหมาย ประกอบไปด้วย การรู้คุณค่าของความงามและความเป็นเลิศ (appreciation of beauty and excellence) ความซาบซึ้งใจขอบคุณ (gratitude) ความหวัง (hope) อารมณ์ขัน (humor) และความเลื่อมใสศรัทธา (religiousness) นอกจากนี้คุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาแล้ว ความงอกงามส่วนบุคคล (personal growth) เป็นหนึ่งในแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวกที่สะท้อนประสบการณ์การเปลี่ยนแปลงของแต่ละบุคคลสู่การเป็นมนุษย์ที่แท้และการทำหน้าที่ได้อย่างเต็มศักยภาพ (Patterson & Welfel, 1994)

การศึกษาวิจัยที่ผ่านมาระบุว่าในกระบวนการประพันธ์เพลง นักประพันธ์เพลงได้รายงานถึงการเติบโต และมีความงอกงามส่วนบุคคลจากความเข้าใจความหมายเบื้องหลังของเพลง ดังการศึกษาของ Martinez (2012) ที่ระบุว่าผู้ประพันธ์เพลงรายงานถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะในช่วงเวลาของการประพันธ์เพลง เป็นช่วงเวลามีพวกเขาที่มีแรงบันดาลใจเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด นักประพันธ์เพลงในการศึกษาดังกล่าวระบุว่า การเปลี่ยนแปลงที่ถาวรเป็นผลจากการประพันธ์เพลง ซึ่งเป็นการมองโลกด้วยตาดวงใหม่ และได้ประสบกับความเป็นอิสระ ความเด็ดเดี่ยว ความปิติ ความสัมพันธ์ และการยอมรับ ในทำนองเดียวกัน Baker และ MacDonald (2013) รายงานว่าการประพันธ์เพลงนับเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจตัวเอง เพื่อยกระดับอารมณ์และสร้างผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์อีกด้วย คณะผู้วิจัยเองเคยมีประสบการณ์การฟังดนตรีและบทเพลง ในช่วงเวลาของการเตรียมสอบเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ในช่วงเวลาดังกล่าวสภาพร่างกายเต็มไปด้วยความอ่อนล้า สภาพจิตใจเต็มไปด้วยความวิตกกังวลเกี่ยวกับการสอบและอนาคต ในช่วงเวลาที่มีความรู้สึกท้อแท้และต้องฝืนบังคับตนเองให้คงจดจ่ออยู่กับการเตรียมตัวสอบ พบว่าเนื้อเพลงหลายเพลงมีส่วนช่วยเกิดกำลังใจและทำให้หม่อมองความคิดเปลี่ยนแปลงไปในเชิงบวก ก่อให้เกิดความมุ่งมั่นจนสามารถก้าวข้ามช่วงเวลาที่ยากลำบากนั้นมาได้ด้วยดี ประสบการณ์ดังกล่าวตรงกับกรายงานของ Ransom (2015) ที่ว่า ประสบการณ์ที่ดนตรีและเนื้อหาในบทเพลงมีส่วนในการส่งเสริมสุขภาวะและปรับระดับอารมณ์จากอารมณ์ลบเป็นอารมณ์บวก (Ransom, 2015) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ของนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างหรือหลังประพันธ์เพลงผ่านแนวคิดด้านจิตวิทยาเชิงบวกทั้งในส่วนคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาและความงอกงามส่วนบุคคล โดยมีคำถามการวิจัยหลักว่า “คุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาและความงอกงามส่วนบุคคลของนักประพันธ์เพลงมืออาชีพมีลักษณะอย่างไร” เนื่องจากการประพันธ์มิใช่แค่เพียงสิ่งที่ฝึกหัดในระยะเวลานั้น ๆ จึงจะสามารถเข้าใจหม่อมองชีวิตและสามารถถ่ายทอดออกมาได้ และผลนั้นต้องสามารถส่งต่อและมีอิทธิพลต่อการตระหนักรู้ของผู้ฟังด้วย ซึ่งความสามารถนี้ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนจนชำนาญและเป็นสิ่งที่ออกมาจากภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งผู้ที่อยู่ในช่วงพัฒนาตัวตนนั้นจะต้องเผชิญกับความยากลำบาก ความพยายาม การเสียสละ และจะต้องทุ่มเทอย่างเต็มที่ให้แก่การประพันธ์เพลง จนกระทั่งกลายมาเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพที่สามารถประพันธ์เพลงออกมาอย่างเป็นธรรมชาติและมีอิทธิพลต่อการตระหนักรู้ของผู้ฟัง จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาประสบการณ์บุคคลเหล่านี้

บทความวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เน้นศึกษาเฉพาะประสบการณ์ของผู้ประพันธ์เพลงในประเด็นของคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาและความมั่งคั่งส่วนบุคคล โดยผู้วิจัยหวังว่าผลการศึกษานี้จะช่วยทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในประสบการณ์เชิงบวกดังกล่าวซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงภายในของบุคคลผ่านการประพันธ์เพลง อันจะทำให้สามารถนำข้อค้นพบไปใช้ในการพัฒนาตัวตนเชิงบวกและความมั่งคั่งส่วนบุคคลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาศึกษาประสบการณ์ของนักประพันธ์เพลงมืออาชีพในเรื่องคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาและความมั่งคั่งส่วนบุคคล

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแนวปรากฏการณ์วิทยาที่มีเป้าหมายเพื่ออธิบายประสบการณ์นักประพันธ์เพลงมืออาชีพในเรื่องคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาและความมั่งคั่งส่วนบุคคล และนำเสนอแก่นหรือโครงสร้างของปรากฏการณ์นั้น ๆ (Giorgi et al., 2017)

ผู้ให้ข้อมูลหลัก เป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ จำนวน 5 คน โดยทั้ง 5 คนเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ ได้แก่ (1) เป็นผู้ประพันธ์เพลงเพื่อหาเลี้ยงชีพ หรือมีรายได้หลักมาจากการประพันธ์เพลง (2) มีการประพันธ์เพลงไม่น้อยกว่า 20 เพลงตลอดชีวิต (3) เพลงที่ประพันธ์ต้องได้รับการบันทึกและแสดงต้นฉบับพร้อมทั้งเผยแพร่ในสื่อออนไลน์และช่องทางต่าง ๆ เพลงที่ประพันธ์จะต้องมีการแสดงสดต่อหน้าผู้ชมไม่น้อยกว่า 10 คน และมีการแสดงไม่น้อยกว่า 4 ครั้งต่อปี อย่างน้อย 1 ปี (4) เพลงที่ประพันธ์มีอิทธิพลกับผู้ฟังโดยเลือกกลุ่มผู้ฟังวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นตัวกำหนดขอบเขตผู้ฟังที่อาจแตกต่างกันจากการเติบโตมาจากยุคสมัยที่ต่างกัน ทั้งนี้ในการศึกษานี้ไม่รวมผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้ประพันธ์เพลงที่เกี่ยวข้องกับศาสนาหรือประพันธ์เพื่อการละคร เนื่องจาก Beech (2015) ระบุว่า ในการประพันธ์เพลงที่เกี่ยวข้องกับศาสนาหรือเพื่อการละครนั้น เป็นการประพันธ์เพลงที่มีการวางกรอบความคิดและบริบทของการประพันธ์เพลงแล้ว ซึ่งเป็นการจำกัดความคิดและมุมมองของผู้ประพันธ์ อีกทั้งกระบวนการประพันธ์นั้นก็ไม่ได้เกิดจากการกลั่นกรองผ่านประสบการณ์และความสนใจของผู้ประพันธ์โดยตรง ข้อมูลทั่วไปและภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูลแต่ละรายมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูลแต่ละราย

ผู้ให้ข้อมูล	คุณสมบัติตามเกณฑ์คัดเลือก	ประสบการณ์ในการประพันธ์เพลง
รายที่ 1 “ดี” เพศ : ชาย อายุ : 58 ปี การศึกษา : ปริญญาตรี	▪ ระยะเวลาที่แต่งเพลง 35 ปี ▪ จำนวนเพลง 400 เพลง ▪ แนวเพลง ป๊อป	เริ่มประพันธ์เพลงประกอบละครเวทีของคณะที่เรียนอยู่ จากนั้นได้เข้าไปเป็นพนักงานแต่งเพลงประจำของบริษัทธุรกิจบันเทิงขนาดใหญ่ และลาออกมาก่อตั้งบริษัทส่วนตัว โดยยังคงเป็นนักประพันธ์เพลงอยู่จนถึงปัจจุบัน
รายที่ 2 “จี” เพศ : ชาย อายุ : 43 ปี การศึกษา : สายอาชีพ	▪ ระยะเวลาที่แต่งเพลง 22 ปี ▪ จำนวนเพลง 100 เพลง ▪ แนวเพลง ไม่สร้างสรรค์แต่ไม่ทำลาย	เริ่มต้นจากความอยากที่จะมีโอกาสได้ไปแสดงในงานเทศกาลดนตรีแห่งหนึ่ง ซึ่งต้องมีเพลงเป็นของตัวเอง จากนั้นได้ลาออกจากงานประจำและเข้าสู่การเป็นนักประพันธ์เพลงในค่ายเพลงแห่งหนึ่งจนหมดสัญญา และได้

ผู้ให้ข้อมูล	คุณสมบัติตามเกณฑ์คัดเลือก	ประสบการณ์ในการประพันธ์เพลง
		ย้ายค่ายโดยเป็นทั้งศิลปินและนักประพันธ์เพลงที่ค่ายเพลงรีคคแห่งหนึ่งจนถึงปัจจุบัน
รายที่ 3 “เอ” เพศ : ชาย อายุ : 64 ปี การศึกษา : ปริญญาตรี	▪ ระยะเวลาที่แต่งเพลง 30 ปี ▪ จำนวนเพลง มากกว่า 100 เพลง ▪ แนวเพลง เพื่อชีวิต	เริ่มต้นประพันธ์เพลงจาก ความสนใจที่อยากจะมีเพลงเป็นของตนเอง และอยากจะสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนในสังคมระดับรากหญ้า จนได้มีโอกาสไปอยู่ต่างประเทศและยังมีความฝันที่จะกลับมาประพันธ์เพลงของตนให้สังคมได้รับรู้ ปัจจุบันก็ยังคงเป็นนักประพันธ์เพลงและมุ่งทำประโยชน์เพื่อสังคมต่อไป
รายที่ 4 “เอ็น” เพศ : ชาย อายุ : 43 ปี การศึกษา : สายอาชีพ	▪ ระยะเวลาที่แต่งเพลง 22 ปี ▪ จำนวนเพลง มากกว่า 80 เพลง ▪ แนวเพลง Dhamma-pop	เริ่มจากความสนใจที่อยากจะประพันธ์เพลง จึงได้เข้าไปสมัครเป็นพนักงานประพันธ์เพลงที่บริษัทธุรกิจบันเทิงขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง จนได้มีโอกาสเรียนรู้การประพันธ์เพลงจากนักประพันธ์เพลงมืออาชีพหลายคน ปัจจุบันเป็นนักประพันธ์เพลงอยู่ค่ายเพลงรีคคแห่งหนึ่ง โดยมีตำแหน่งเป็น Executive Producer/Producer/Lyrics Producer
รายที่ 5 “เอส” เพศ : ชาย อายุ : 36 ปี การศึกษา : ปริญญาตรี	▪ ระยะเวลาที่แต่งเพลง 16 ปี ▪ จำนวนเพลง มากกว่า 100 เพลง ▪ แนวเพลง ไม่สามารถระบุได้ชัดเจน	เริ่มต้นจากการแต่งเพลงประกอบละครเวทีคณะที่ศึกษา และเกิดความสนใจที่อยากจะให้ผลงานเพลงของตนได้เป็นที่แพร่หลาย จึงส่งเพลงเข้าไปรายการวิทยุที่เป็นที่นิยมสมัยนั้นจนเป็นที่รู้จัก และได้มีโอกาสประพันธ์เพลงประกอบหนัง โฆษณา และประพันธ์ศิลปิน โดยได้เรียนรู้การประพันธ์เพลงอย่างเป็นระบบจากค่ายเพลงอินดี้แห่งหนึ่ง จนกระทั่งมีอัลบั้มเพลงของตัวเองและปัจจุบันได้ก่อตั้งค่ายเพลงของตนเอง

เครื่องมือวิจัย (1) ผู้วิจัย เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการวิจัยด้วยตัวเองในทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงผู้ให้ข้อมูล การเก็บข้อมูลผ่านการสังเกตและการสัมภาษณ์ไปจนถึงการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นผู้วิจัยจึงเตรียมความพร้อมด้วยการเรียนรู้กระบวนการวิจัยในรายวิชาการวิจัยเชิงคุณภาพ (2) แบบสอบถามออนไลน์ เพื่อสำรวจชื่อเพลงที่คนตอบแบบสอบถามระบุว่า มีผลทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีกำลังใจ มีพลัง มีความเข้มแข็ง ความมั่นคงในใจ และมีการพัฒนาตนด้านต่าง ๆ มากที่สุด จากนั้นนำรายชื่อเพลงที่มีคนฟัง 10 อันดับแรกไปหาข้อมูลผู้ประพันธ์เพลง เพื่อทำการคัดกรองตามเกณฑ์การคัดเลือกผู้ประพันธ์เพลงต่อไป (3) แนวทางการสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้างที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ตัวอย่างคำถามเช่นแนวทางการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้างที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ตัวอย่างเช่น “ขอให้ท่านเล่าถึงประสบการณ์ในการเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ ที่ช่วยให้ผู้ฟังมีกำลังใจ มีพลัง มีความเข้มแข็ง ความมั่นคงในใจ และมีการพัฒนาตนต่าง ๆ” “ท่านมองว่า มีปัจจัยสำคัญอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องในกระบวนการประพันธ์เพลงที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ฟัง” “ท่านมองว่า ตัวท่านมีการ

เปลี่ยนแปลงตัวตนและมีการเติบโตอย่างไรผ่านการประพันธ์เพลง เพลงใดมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวท่านมากที่สุด ขอให้เล่าให้ฟัง อาจมีถามเพิ่มเติม เช่น (1) ท่านมีความสุข มีมุมมองชีวิตที่ลึกซึ้งขึ้นหรือมีความหมายจากการเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพหรือไม่ และความรู้สึกเหล่านั้นเกิดจากอะไรบ้าง (2) ท่านมีประสบการณ์ที่เคยเกือบจะเลิกประพันธ์เพลงบ้างไหม และอะไรเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวท่านไว้ในขณะนั้น” เป็นต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเริ่มจากการการสำรวจรายชื่อเพลงที่ช่วยยกระดับจิตใจ กล่าวคือ มีกำลังใจ มีพลัง มีความเข้มแข็ง ความมั่นคงในใจ และมีการพัฒนาตนด้านต่าง ๆ มากที่สุด โดยกำหนดขอบเขตด้วยการใช้แบบสอบถามออนไลน์ในกลุ่มคนอายุ 18-25 ปี เพื่อให้รายชื่อเพลงไม่กระจายมากเกินไป จากนั้นนำรายชื่อเพลงที่มีคนฟัง 10 อันดับแรกไปหาข้อมูลผู้ประพันธ์เพลง สุดท้ายเป็นการนำรายชื่อผู้ประพันธ์เพลงมาคัดเลือกตามเกณฑ์ที่ Beech (2015) กำหนดไว้ โดยในการวิจัยนี้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ 6 ราย หลังจากที่ได้รายชื่อผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยได้ติดต่อผู้ให้ข้อมูลโดยตรงเพื่อชี้แจงข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับโครงการวิจัยให้แก่ผู้ให้ข้อมูลหลักทราบ รวมทั้งประเด็นของการเก็บรักษาความลับ และการนำเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยให้ผู้ให้ข้อมูลได้อ่านและอธิบายข้อสงสัยต่าง ๆ จนผู้ให้ข้อมูลเกิดความเข้าใจเป็นอย่างดี และขอให้ผู้ให้ข้อมูลลงชื่อแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัยในเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัยเรียบร้อยแล้ว จึงทำการนัดวันเวลาและสถานที่เพื่อสัมภาษณ์ ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลตามวันและเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลสะดวก โดยผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลบันทึกเสียงก่อนเริ่มสัมภาษณ์ และสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนละ 1 ครั้ง เป็นเวลาประมาณ 60-90 นาที สุดท้ายผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดบทสนทนาและวิเคราะห์ แล้วจึงเขียนรายงานการวิจัยและนำเสนอข้อมูลในภาพรวม โดยชื่อและข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลได้รับการปกปิดเป็นความลับและใช้นามสมมติ ซึ่งในช่วงเวลาของการเก็บข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลัก 1 รายไม่สะดวกในการให้ข้อมูล ประกอบกับข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูล 5 รายมีความอึดอัด กล่าวคือข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไม่ได้มีข้อมูลใหม่ปรากฏอีก ผู้วิจัยจึงคงจำนวนผู้ให้ข้อมูลไว้ที่ 5 ราย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพแนวปรากฏการณ์วิทยาแบบ Husserl ตามกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลของ Giorgi (2017) ตามขั้นตอนได้แก่ (1) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดความแบบคำต่อคำและได้บทสนทนาที่เป็นตัวอักษร (2) อ่านบทสัมภาษณ์ที่เป็นตัวอักษรซ้ำ ๆ กันหลายครั้งเพื่อทำความเข้าใจกับข้อมูลทั้งหมดในภาพรวมและดึงข้อความหรือประโยคที่สำคัญในประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ ความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ ออกมาลงรหัสข้อความ (3) นำรหัสข้อความที่มีความสัมพันธ์กันมาสร้างเป็นประเด็นหลักและจัดหมวดหมู่ข้อความตามกลุ่มความหมายเชิงจิตวิทยา (psychological meaning units) และแบ่งกลุ่มใหม่ทุกครั้งเมื่อพบว่าความหมายของข้อมูลเปลี่ยนแปลงไป (4) นำข้อมูลในประเด็นหลักและหมวดหมู่ข้อความมาหาความเชื่อมโยงของประเด็นต่าง ๆ อย่างเป็นระบบแล้วสร้างข้อสรุปจากประเด็นหลักทั้งหมดเพื่อให้เห็นภาพรวมของประสบการณ์ที่ศึกษา สำหรับผู้วิจัยความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการทบทวนข้อมูล (review triangulation) โดยที่ผู้วิจัยช่วย

ตรวจสอบความครบถ้วนและผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สะท้อนแก่นสาระของประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลมากที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบแก่นสาระประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาและความงามส่วนบุคคลของนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ 4 ประเด็น ได้แก่ แก่นสาระหลักที่ 1 ความสนใจ ความชอบ ความต้องการให้ตนเป็นที่รู้จักเป็นจุดเริ่มต้นการแต่งเพลง แก่นสาระหลักที่ 2 เมื่อก้าวสู่การเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ แก่นสาระหลักที่ 3 ความชัดเจนในอาชีพและการรับรู้ความหมายของการนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ แก่นสาระหลักที่ 4 การตระหนักรู้ในตนและความเข้าใจชีวิต ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แก่นสาระหลักที่ 1 ความสนใจ ความชอบ ความต้องการให้ตนเป็นที่รู้จัก เป็นจุดเริ่มต้นการแต่งเพลง

แก่นสาระหลักที่ 1 นี้ นักประพันธ์เพลงผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงจุดเริ่มต้นของการประพันธ์เพลงของพวกเขาว่าเกิดขึ้นจากความชอบและความสนใจดนตรีและบทเพลง ประกอบกับการมีลักษณะนิสัยส่วนตัวของพวกเขาที่เอื้อต่อการเล่นดนตรีและแต่งเพลง ผู้ให้ข้อมูลบางรายกล่าวถึงคนในครอบครัว ผู้คนรอบข้าง สาขาวิชาที่เรียนในระดับอุดมศึกษา รวมถึงความรู้สึกอยากเป็นที่รู้จัก อยากมีตัวตน อยากสื่อสารสิ่งที่อยู่ในใจให้คนรอบข้างและสังคมได้รับรู้ เหล่านี้ล้วนเป็นจุดเริ่มต้นในการที่ผู้ให้ข้อมูลเริ่มแต่งเพลง ดังที่ปรากฏในข้อความต่อไปนี้

ก่อนหน้านั้นก็ชอบแต่เล่นกีตาร์ ร้องเพลงฝรั่ง ร้องเพลงอยู่ในวงเฮฮากับเพื่อน ไม่ได้มีความคิดจะแต่งเพลง พื้นฐานเป็นคนชอบเขียนกลอนตั้งแต่เด็ก เราก็อ่านกลอนได้ เราก็อ่านจริง ๆ ก็เขียนกลอนอะไรมาเรื่อย ๆ แต่ไม่ได้เป็นมืออาชีพขนาดนั้น เขียนหงา ๆ กลอนบ้าน ๆ โง่ ๆ โตขึ้นมาก็ชอบอ่านหนังสือ อันนี้เป็นประเด็นหลักเลย พี่ชอบอ่านหนังสือมาก ... เพื่อนก็มาบอกว่าร้องเพลงฝรั่งได้ตั้งเยอะแยะ ทำไมไม่แต่งเพลงเองบ้าง ... ก็เลยลองแล้วก็ได้ ลองทำดู มันก็ได้ขึ้นมา ไม่ได้ไปเรียนที่ไหน

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1

การแต่งเพลงของผมมาจากพื้นฐานทางสาขาวิชาที่เรียน จากการไปคุยกับลูกค้าแล้วเราก้อออกแบบตามที่เขาต้องการ เราก้อออกแบบและ design กลางอากาศ ทำการบ้านในหัวก่อนเลยว่าจะเขียนเพลงนี้นะ ทำการบ้าน หาข้อมูล สะสมเวลาเราเขียน และก็ใช้ความชำนาญที่เป็นสไตล์ของเรา ว่าเราเป็นเพลงแนวไหน ... พี่ยังใช้เพลงเป็นอาวุธในการสื่อสารทางด้านความรัก ... เพลงมันเลยเป็นสารเดียวเป็นช่องทางเดียวของพี่ที่จะบอกเขา พี่เลยต้องเขียนเพลงออกมาเพื่อให้เขาได้ยินสิ่งที่พี่คิด เลยต้องทำให้เพลงดังที่สุดทำให้ดีที่สุด เพื่อให้เขารับรู้ที่เรารู้สึกยังไงอยู่ตอนนี้

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2

ช่วงนั้นตอนจะกลับมาทางโรงเรียนเขาให้ไปโฮเวิร์ดตรี เราก็อัดซ็องเป็นสัตว์ที่มีบุญคุณต่อคนในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่วนใหญ่ทุก ๆ ประเทศทำนา ผลผลิตก็คือข้าว เปรียบเสมือนทองคำ

เป็นสัตว์ที่มีคุณ มีความหมายต่อชนชั้นล่างมาก ซึ่งมันเข้ากับเพลงของเรา อยากจะทำเพลงเพื่อสังคม เพื่อชนชั้นที่เสียเปรียบ ... ถ้าเรายังร้องเพลงที่เราไม่ได้แต่งเอง เราจะเป็นได้แค่ระดับหนึ่ง แต่ถ้าเราแต่งเพลงเองร้องเอง มันก็จะเป็นตัวเราแสดงออกได้เต็มที่

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3

บ้านที่ถูกเลี้ยงมาแบบถ้าเป็นลูกผู้ชายจะต้องเรียนสายอาชีพเพื่อเป็นวิศวะเสมอ เราก็ไม่รู้ว่าจะอย่างไร เป็นยังไง เหมือนถูกปิดกั้น ตอนนั้นด้วยสื่ออะไรต่าง ๆ รอบตัว ต่างประเทศ อะไรก็แล้วแต่ เขามักจะพูดว่าถ้าจะทำอะไรต้องรีบทำ เลยลาออก เรียนแค่ ปวส.ปี 1 เพื่อที่จะเรียนดนตรี

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4

ที่บ้านไม่ค่อยสนใจ คือที่บ้านผมแยกทางกัน เท่ากับว่าเรื่องการเลือกเรียนไม่ใช่เรื่องใหญ่ละ ชีวิตมันไม่ใช่แบบว่าหนูจะทำอะไรก็แล้วแต่หนู เป็นความอยากพิสูจน์มันมีความทะเยอทะยาน ที่อยากให้คนยอมรับกัน

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5

แก่นสาระหลักที่ 2 เมื่อก้าวสู่การเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ

สำหรับแก่นสาระของประสบการณ์การก้าวสู่อาชีพนักประพันธ์เพลงของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 ราย ค่อนข้างมีความหลากหลาย บางส่วนเป็นการได้ลองผิดลองถูกจนรู้ว่าตนเองแต่งเพลงได้ดีกว่าทำสิ่งอื่น บางรายกล่าวถึง การได้รับคำแนะนำจากมืออาชีพที่ให้มั่นใจในการแต่งเพลงมากขึ้น ดังประสบการณ์ต่อไปนี้

ลองทำดู ทำจากธรรมชาติของเรา ลองนำเพลงแรกมาร้องให้เพื่อนฟัง แล้วเพื่อนก็ชอบเลย แรกๆ แต่งด้วยกีตาร์ หลังๆ พอเล่นเปียโนเป็นก็แต่งด้วยเปียโนด้วย ส่วนใหญ่แล้วที่เป็นคนเขียนคำร้องในช่วงที่อุสาหกรรมเพลงมันเฟื่องฟู

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1

ตอนนั้นนอกหักรุนแรงมาก เพลงก็ต้องเขียน พรุ้งนี่ก็ต้องส่งเพลงแล้ว เลยเขียนออกมาเป็นเพลงหนึ่ง ระหว่างเขียนก็นึกถึงเรื่องจริงที่เกิดขึ้นแล้วก็เขียนออกมาโดยไม่มีหลักสูตร ไม่รู้ว่าสุกมันต้องยังไง เล่าเรื่องยังไง ไม่รู้เรื่องเลย เขียนความรู้สึก อารมณ์ล้วน ๆ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2

แต่ก่อนไม่ยึดศาสนาเลย ไม่สนด้วยว่าพระพุทธเจ้ามีจริงไหม แต่หลัง ๆ เลิกเหล้าแล้วได้ครูบาอาจารย์ดี เลยทำให้เราเห็น มันก็เพิ่มพูนเรื่องการแต่งเพลงของเราอีก จากที่เราเคยมองชั้นเดียวกลายเป็นมองสองสามชั้นซ้อนกันไปได้

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3

เพลงแรกจะมั่วมากครับ ตอนนั้นก็แต่งมั่วเลย เอาให้มันจบ ไม่มีเรื่องราวอะไร จนได้มาเรียนคำแบบมีเหตุผลมีผลก็ตอนทำละครที่เขาต้องการตรรกะจากมัน ซึ่งผมไม่รู้ว่าจะทำได้มัยนะ แต่ว่าเต็มใจที่จะทำ...แต่งเพลงรู้เรื่องจริง ๆ ตอนที่พี่เจ้าของค่ายเพลงหนึ่งมาสอน เขาสอนเลยว่าเพลงจะมีโครงสร้างอยู่ ต้องทำแผนที่ก่อน เราจะได้ไม่่งว่าท่อนนี้จะพูดอะไร พี่เขาสอนทำให้เราลำดับความคิดได้ดี สร้าง

construction ก็เลยพุดรู้เรื่องในเพลงสิ่งที่พี่เขาสอนผมคือการแก้ ท่อนนี้มันน่าจะพุดอย่างนี้ น่าจะเพิ่มตรงนี้ให้ใหญ่ขึ้น ประมาณนี้

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5

นอกจากนี้การก้าวสู่การเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ ผู้ให้ข้อมูลยังกล่าวถึงการเรียนรู้เรื่องราวชีวิตของศิลปินผู้ร้องเพลง เนื่องจากการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านบทเพลง ผู้ให้ข้อมูลได้มีการทำข้อมูลเบื้องต้น เพื่อจะทำให้การประพันธ์เพลงนั้นสอดคล้องกับความเป็นจริงกับตัวศิลปิน เพราะการได้พุดคุยหรือเข้าใจตัวศิลปินผู้ที่ถ่ายทอดบทเพลงก่อนจะทำให้เพลงที่ประพันธ์มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น เนื่องจากมาจากความเป็นตัวตนที่แท้จริงของศิลปิน ดังที่ปรากฏในข้อความต่อไปนี้

เพลงแรกแต่งตอนประมาณมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นทุกเพลงมีเพื่อ คือ เพื่ออะไร เพื่ออาชีพ แล้วก็คิดว่าใครร้องยังไง คิดว่าใครจะเป็นคนร้อง เรื่องราวจะเป็นแบบนี้ คนนี้หน้าตาเป็นแบบนี้ ต้องใช้ภาษาแบบนี้ บุคลิกยังไง นั่งคุยกันจนร้องให้ให้ดู หลัง ๆ ในช่วง episode ต่อมา ก็จะมีประสบการณ์ชีวิตเยอะ เรียกว่ามี texture เยอะ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1

ก่อนพี่จะเขียนเพลงให้เขา พี่ต้องเข้าไปสิงร่างเขาให้ได้ก่อน ต้องรู้แม้กระทั่งวิญญาณเขา ไม่ใช่ให้รู้คำพุดเขาอย่างเดียว ... ศิลปินบางคนคือเพื่อนกัน บางคนกินนอนอยู่ด้วยกัน เตะบอลด้วยกัน ก็เลยคุยกันง่าย ยากสุดคือศิลปินผู้หญิงคนหนึ่ง นี่คือประเด็นว่าก่อนเขียนเพลงให้ใครต้องจับประเด็นก่อน ต้องสิงเขาให้ได้ก่อน

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2

มีผลมากเพราะว่าเวลาจะแต่งให้ใครต้องเรียกคน ๆ นั้นมาเลย ถ้าเป็นตามระบบคือเอามาประชุม มาคุยกัน แต่ถ้าตามความเป็นจริง คือต้องไปใช้ชีวิตด้วยกัน ... ก็ต้องใช้เวลา ต้องจูนกันนาน ... สนิทกันมากมันถึงออกมาดี ... พอสนิทกันมันจะสามารถดลพลังกันได้ พุดกันง่ายขึ้น ... มองตารู้ใจ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4

สิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญในการเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพอีกประการหนึ่งคือการเตรียมตัวเองให้มีความพร้อมด้านข้อมูลและคุณสมบัติที่จำเป็น (เช่น ทำข้อมูล มีโจทย์ ใช้การรับรู้ตนเอง/ตัวช่วย ผึกฝนตนเอง และมีสมาธิ) จนสามารถเขียนสิ่งที่รู้สึกอินในบทเพลง (มีเรื่องราว ไม่หยาบคาย สะท้อนสไตล์ และใช้จินตนาการ) การเตรียมตัวเองให้มีความพร้อมก่อนที่จะประพันธ์เพลง มีส่วนช่วยทำให้ข้อมูลไม่หลุดไปจากประเด็นที่ต้องการจะสื่อ นอกจากนี้การทำให้ตนเองมีความผ่อนคลายนับเป็นการสร้างบรรยากาศที่จะทำให้การประพันธ์เพลงราบรื่น

แต่งเพลงก็ต้องใช้สมาธิมาก ต้องเงียบ หรือไม่มีอะไรมากวนสมาธิ เพราะว่าเสียงมันต้องอยู่ในหูเรา อีกทั้งเพลงแต่ละเพลงจะมีเพื่อหมัด ไม่ได้อยู่เฉย ๆ ก็แต่ง เช่น ศิลปินบางคน เขาเป็นแค่เด็ก ม.6 แต่เสียงแบบดีมาก แล้วก็ร้องเพลงแบบผู้ใหญ่ ก็เลยตัดสินใจว่าจะเขียนเพลงที่มัน encourage เหมือนคนโต ๆ พุด เพราะมันเหมาะกับเสียงเขา สิ่งที่สำคัญคือเราเป็นนักแต่งเพลง เราต้องฝึกทวนคำพุดเพื่อน คำดี ๆ เราต้องมีเรดาร์ที่ดักจับมันได้รวดเร็ว เรดาร์มันคือ ความใส่ใจ สติ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2

เพลงต่าง ๆ ที่ถูกเขียนมามันไม่ได้ยอดเยี่ยม ใด ๆ ก็เกิดมาได้ แต่มันต้องเกิดมาจากการที่เรามีการศึกษาด้วย ต้องมีจินตนาการ มีวิชาดนตรี ตอนแรกก็ไม่รู้ หลัง ๆ ก็ไปเรียน ทำให้รู้มากขึ้นก็ทำให้เราทำงานได้ง่ายขึ้น รอบรู้ในวิชาความรู้ทุกด้าน ยิ่งรู้มากยิ่งดี สุดท้ายคือ ความขยัน

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3

เราก็แค่คิดว่าถ้าเป็นเขามันน่าจะเป็นยังไง โดยที่เราอาจจะไม่รู้จักเขาก็ได้ มันเป็น perception ที่เรามีกับเขา เช่น ผมก็แค่ถ้าเป็นเสียงพีคหนึ่ง ร้องอย่างนี้น่าจะเพราะดี ข้อดีของผมคือผมเป็นแฟนเพลงของทุกคน ผมก็จะจำว่าถ้าเป็นเขาเขาจะทำยังไง แต่สุดท้ายมันก็คือความชอบของผม ความประทับใจของผมเป็น perception ที่เราชอบเพลงซ้ำเขา

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5

ด้านการถ่ายทอดบทเพลง ผู้ให้ข้อมูลถึงประสบการณ์ที่พวกเขาได้เขียนสิ่งที่รู้สึกอินในบทเพลง (มีเรื่องราว ไม่หยาบคาย สะท้อนสไตล์ และใช้จินตนาการ) โดยกล่าวว่า มันเป็นการถ่ายทอดเรื่องราว โดยมีพื้นฐานมาจากสไตล์หรือรูปแบบของแต่ละคน ซึ่งการถ่ายทอดนั้นจะเป็นการพูดถึงความเชื่อ ทศนคติ หรือมุมมองชีวิต ของทั้งผู้ประพันธ์และตัวศิลปิน ดังที่ปรากฏในข้อความต่อไปนี้

มันต้องมีเรื่องราว เพราะคนเขียนเพลงไม่มีเรื่องราวไม่ได้ ไม่งั้นมันจะไปไม่เป็น จะล่องลอยแคว้งคว้างไปหมด มันเป็นเรื่องราวของอะไรก็ได้ ถ้าใกล้เคียงกับบุคลิกของนักร้องได้ เหมือนกับเขียนบทละครคือต้องเขียนให้คนดูเชื่อว่าคนนี่พูดแล้วมันใช่

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1

เราไม่เคยเขียนเรื่องที่เราไม่รู้สึก กฎคือ ต้องเขียนในเรื่องที่เราจริงจัง หรือรู้สึกจริงๆ เราจะยังไม่ลงมือเขียนจนกว่าความรู้สึกมันจะมากพอที่จะเขียนให้เขา พี่เชื่อว่าก่อนที่คนจะร้องให้ คนเขียนต้องร้องให้ก่อน ก่อนที่จะทำให้คนฟังเชื่อ คนเขียนต้องเชื่อก่อน ไม่งั้นเราก็เป็นแค่คนจำเขามาเขียน มันไม่ใช่การสู้ด้วยความรุนแรง แต่มันเกิดจากการสู้ด้วยความรู้สึกภายในใจ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2

การแต่งเพลงของพี่มาจากพื้นฐานการออกแบบจากไม่มีอะไรเลย ทำการบ้าน หาข้อมูล สะสมเวลา การเรียน และก็ใช้ความชำนาญที่เป็นสไตล์ของเราว่าเราเป็นเพลงแนวไหน ซึ่งการแต่งเพลงนั้นเราต้องเป็นคนที่มีวรรณศิลป์ เช่น การเขียนเปรียบเทียบเอา บางอย่างพูดตรง ๆ ไม่ได้ ต้องพูดอ้อม ๆ คนถึงจะเข้าใจ และสำคัญมากที่แอนตี้เพลงที่มันหยาบโหลน ฉาบฉวย เราจะไม่ค่อยพูดถึง

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3

ไม่ได้ตั้งใจให้คนรู้สึกยังไงนะ เราก็แต่งตามที่ตัวเองรู้สึก ... แต่เป็น attitude เรา มันคือเรื่องของคนอื่นแต่เราคิดว่าถ้าเป็นเราจะทำยังไง แต่ในทุกเพลงก็จะมีตัวละครในชีวิตเรา คนที่เรารู้จัก แต่ผมไม่ได้ใช้ชีวิตประวัติตัวเอง ใช้ชีวิตคนอื่น ผมจะจินตนาการ โดยเอาตัวเองไปแทนที่ถ้าเขาอยู่ตรงหน้าเราจริง ๆ เราจะพูดว่าอะไร แล้วจะทำอะไรบ้าง

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5

ในการประพันธ์เพลง ผู้ให้ข้อมูลหลายคนประสบกับอุปสรรคและความกดดันต่าง ๆ เช่น การคิดเพลงไม่ออก หรือ เพลงที่ประพันธ์นั้นไม่ผ่านถูกตีกลับ และที่สำคัญคือความกดดันในการทำงานที่มีผลต่อรายได้ แต่การได้เจออุปสรรคเหล่านี้และสามารถฝ่าฟันผ่านมาได้ ทำให้เขาได้รับข้อคิดและมุมมองใหม่ ๆ ดังที่ปรากฏในข้อความต่อไปนี้

กดดันมากเพราะเราไม่มีเงิน เราจำเป็นต้องเขียนเพลงให้ผ่านแล้วก็ต้องดั่งด้วย มันกดดันมาก แต่พีดันชอบความกดดัน ถ้าไม่มีอะไรมาทำทนายที่จะทำได้ไม่ค่อยดี จะคิดอะไรไม่ค่อยออก พี่เลยสัก Face Your Fear ว่าจงทำในสิ่งที่กลัว พี่ไม่เชื่อเรื่องการคิดไม่ออก พี่ก็แค่คิดไม่ออก เดียวมันก็มา ไปดูหนัง เดียวมันก็มา เพราะเดียวมันมา เราแค่คิดไม่ออก แต่ไม่ใช่เราคิดไม่ออก

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2

ทุกคนมีอุปสรรคในการทำงาน เพียงแต่เราต้องฝ่าฟันให้ได้ ถ้าคิดเพลงไม่ออกก็จะทำทุกวิถีทาง เอาจนคิดออก หรืออาจจะวางไว้แล้วทำอย่างอื่นแล้วค่อยกลับมา คือต้องทำให้ได้ อย่าก้าวนำเกินกว่ามวลชน เพราะมวลชนไม่รู้ ตรงนี้ต้องระวังบางทีเรากำลังก้าวนำเขาอยู่ เขาไม่เข้าใจ พุดให้ตายเขาก็ไม่เข้าใจ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3

อุปสรรคในการแต่งเพลง คือ เวลา เราเป็นคนแต่งเพลงช้ามาก เพราะเราแก่แล้วแก้อีก แต่งหนึ่งรอบใช้เวลาอาทิตย์หนึ่ง แต่งเสร็จยังไม่ส่ง เพราะเราเชื่อว่าถ้าเราไปเที่ยว กิน นอน สัก 2 วัน กลับมาอีกทีมันจะเจอสิ่งที่ควรจะต้องเปลี่ยน เขาเรียกว่าไป reset เพราะเวลาเขียนเพลงอะไรก็อยู่ตรงนี้ ไม่รู้ว่าคนข้างนอกมองยังไง เราต้องทำตัวให้เป็นคนข้างนอกก่อน

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4

แต่งเพลงสำหรับผม มันมีข้อบังคับเยอะมากเลย มีเมโลดี ต้องมีคำคล้องจอง มีคอร์ด มีทำนอง มีช่วงเวลา มีท่อน พอคิดไม่ออก ก็เลยปล่อยไว้ ๆ เคยอยู่กับมันแล้วก็เครียด ผมก็ไปทำโน่นนี่สักสามสี่วัน ก็ยังอยู่ในหัวแต่ผมคิดตลอดนะว่าแม้ว่าเราจะล้มเหลวแต่ต้องการวิ่ง

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5

แก่นสาระหลักที่ 3 ความชัดเจนในอาชีพและการรับรู้ความหมายของการเป็นนักประพันธ์เพลง

แก่นสาระที่สามนี้เป็นประสบการณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลได้เล่าถึงช่วงเวลาที่ผ่านมาผ่านบททดสอบมากมายในการประพันธ์เพลง จนเกิดความมั่นใจและเชื่อมั่นว่า นักประพันธ์เพลงคือ อาชีพหลักของพวกเขา นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังกล่าวถึงความหมายของการเป็นนักประพันธ์เพลง เช่น ทำเพื่อเพื่อตนเอง คนที่รัก และความมั่นคงของครอบครัว การประพันธ์เพลงเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้ให้ข้อมูลทั้งด้านการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และมีความหมายในด้านของการสร้างงานศิลปะที่ช่วยให้ใกล้ชิดกับคนอื่น การประพันธ์เพลงยังมีความหมายกับผู้ให้ข้อมูลในมุมมองที่กว้างขึ้น เช่น การทำเพื่อเป็นสติ พลัง กำลังใจ ให้ผู้ฟังและคนทั่วไปในสังคม ซึ่งผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าได้ใช้เพลงเป็นสื่อในการช่วยเหลือสังคมและยกระดับจิตใจของผู้ฟัง ดังปรากฏในข้อความต่อไปนี้

กว่าจะยอมรับว่าเป็นนักประพันธ์เพลงก็ทำงานมา 10 กว่าปีแล้วละ เพราะมันก็อยากทำ นี่ก็อยากทำ ดีใจก็จัด รายการทีวีก็เคยทำมาทุกอย่าง แต่ว่าในช่วงนั้นวงการแต่งเพลงมันตื่นตัวไป งานเลยหนักมา

ทางการประพันธ์เพลง เลยกลายเป็นนักแต่งเพลงไป... ตอนแรกมันเป็นอาชีพ แต่ว่าระยะต่อ ๆ มาก็คือ เป็นเครื่องมือในการสื่อสารได้เยอะ มีคนจำนวนมาก เป็นน้อง ๆ คนโตแล้ว มาคุยว่าเพลงนี้เป็นหมอบอก ช่วยให้เราไม่ฆ่าตัวตาย มีคนไม่ฆ่าตัวตายเพราะเพลงนี้จำนวนมาก

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1

วันที่พี่หอบเงินกลับบ้านเอาไปให้พ่อกับแม่ นั่นคือความภูมิใจแรก ๆ แล้วมันทำให้รู้สึกว่าร่าเริงใจว่าเราเป็นนักแต่งเพลงได้ หลังจากนั้นก็ตั้งใจเขียนเพลงมาตลอด พี่เลือกอาชีพที่มันเหมาะกับนิสัยพี่ มันพิสูจน์ได้อย่างหนึ่งว่าอันไหนที่เราไม่รักมันเนี่ยทำแบบเดียวมันไม่ไหวแล้ว แต่พี่เขียนเพลงได้ทั้งคืนใจมันเลยตอบได้หมดว่ามันคือชีวิตเราแน่ ๆ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2

ทัศนคติอุดมการณ์มันยังเป็นเหมือนวันแรกที่เขียน แต่มันเข้มข้นขึ้นทุกที ทุกเพลง ... การแต่งเพลงเราต้องคำนึงถึงระดับการรับรู้ของคนฟังด้วย สังคมมันก็มีระดับการรับรู้ที่ไม่เหมือนกัน ทุกวันนี้ถ้าใครทำอะไร เราก็แต่งให้เขา วันนี้ไม่ได้เขียนเพลงเพื่อค้าขายแล้ว ไม่ได้ทำเพื่อหวังว่าทำแล้วจะต้องติดตลาดเดี๋ยวนี้อยากเขียนอะไรที่เกี่ยวกับสังคม ทุกวันนี้ใช้บทเพลง มันแหละเป็นสื่อช่วยสังคม บางทีแฟนเพจก็จะตอบมาบอกว่า ผมได้เพลงของวงนี้แล้วทำให้ชีวิตผมมีวันนี้ ฟังมาตลอดเพลงของวงนี้ก็มีส่วน ส่วนหนึ่งที่เป็นเพลงปลอบใจ เพลงให้กำลังใจ ให้ลุกขึ้นสู้ต่อชีวิต ... พอมันสะท้อนกลับมา มันมีเป็นรางวัลเล็ก ๆ ให้เราภูมิใจ สิ่งนี้ก็จะมากระตุ้นให้เรารับผิดชอบต่อตัวเองมากขึ้น"

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3

อยากมีชีวิตรอดอยู่ในวงการนี้ ไม่ได้เป็นศิลปินก็เป็นคนแต่งเพลงก็ได้ในตอนนั้นทำไปทำไมเอาได้ ก็เลยเป็นอาชีพ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4

เรารู้สึกว่าชอบมากกว่าเกม เพราะผมไม่เคยอยากทำเกม ผมชอบหนังแต่ก็ไม่เคยอยากทำหนัง แต่ผมชอบอยากทำเพลง มันสนุก ไม่ได้คิดอะไรมากกว่านั้น ผมรู้สึกขอบคุณทุกวินาทีที่ผมได้ทำ คือ ไม่ใช่ งานที่มีความสุขตลอดเวลา แต่ถ้าเทียบกับงานบนโลกนี้ ผมก็ไม่ทำงานอื่นแน่นอน... ถ้าตอบตามอุดมคติคือ เพลงคือชีวิต มันก็อาจจะมีเพลงที่เราภูมิใจที่ทำให้คนทะเลาะกันคืนดีกัน แต่สุดท้ายแล้ว มันคือการล่าสัตว์ คือถ้าเลือกทุกสิ่งบนโลกนี้ ผมคงไม่ทำอย่างอื่น ผมจะทำอันนี้

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5

แก่นสาระหลักที่ 4 การตระหนักรู้ในตนและความเข้าใจชีวิต

แก่นสาระหลักที่สี่นี้เป็นประสบการณ์การตระหนักรู้ในตนเอง ความเข้าใจที่เชื่อมโยงกับบทเพลง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าบางครั้งประสบการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อได้เห็นปฏิกิริยาของผู้ฟังที่มีต่อบทเพลงที่ตนเองแต่ง บางครั้งประสบการณ์ดังกล่าวก็มาจากการสะท้อนคิด หรือการมองย้อนกลับไปเชื่อมโยงกับเนื้อหาในบทเพลงหลายบทเพลงที่ได้แต่งขึ้น ประสบการณ์ตระหนักรู้ในตนเอง ความเข้าใจที่เชื่อมโยงกับบทเพลงเหล่านี้ส่งผลต่อความเข้าใจโลกและชีวิตของผู้ให้ข้อมูล ดังปรากฏในข้อความดังต่อไปนี้

ชีวิตคนเรามันจะมีจังหวะเวลาที่เปลี่ยนแปลงตลอด เช่นกันการเป็นนักแต่งเพลงก็มีจังหวะเวลาเหมือนกัน อย่างช่วงเริ่มต้นแต่งเพลง วัยรุ่นจะแต่งแบบอวกๆ รักๆ คุดๆ กุกๆ กิกๆ หรืออารมณ์รุนแรงหน่อยตรงไปตรงมาเสียดสี ประชดประชัน ในเชิงความรัก คนฟังแล้วต้องน้ำตาแตก มันบีบ บีบเข้าไปอีก ตอนนั้นเป็นอาชีพ ยิ่งพยายามบีบคั้นได้มากเท่าไร เจ็บปวดได้เท่าไร โดนใจ เสียดแทง มันก็จะกลายเป็นเพลงฮิต เพราะมันโดน วัยรุ่นเองชอบที่จะฟังเพลงแบบนั้น ถ้าเราไปแต่งแบบอ้อม ๆ มันก็ไม่ถูกใจ การได้เห็นในทีวีว่ากล้องซูมเข้าไปที่คนฟังนั่งร้องไห้ น้ำตาไหลพราก ก็เอ๊ะ เราทำอะไรไปเนี่ย มันอยู่ในใจมาเรื่อย ๆ จนพออายุมากขึ้นก็มีความรู้สึกว่ายากเขียนเพลงไถ่บาปบ้าง พอจังหวะชีวิตเปลี่ยนไป เราก็อึดขึ้น การมองโลกก็เปลี่ยนไป เราจะเริ่มเห็นอะไรที่เยอะขึ้นมากขึ้น แล้วทัศนคติของเรา ก็เปลี่ยนแปลง ความคิดบางอย่างอาจเข้า มีความระวังมากขึ้น บางอย่างก็ไม่ได้มีชั้นเชิงเดียวหลังจาก ช่วงเวลาที่วันหนึ่งทองเต็มคอ ผูกไท่ใส่สูทไปทำงาน ช่วง 10-20 ปีแรก เพื่ออะไร “เพื่อเงิน” “เพื่อชาย” เพราะว่ามันยังมีโอกาส แต่ตอนนี้มันไม่ได้มีเพื่อขนาดนั้นแล้ว มัน “เพื่อความสุข”

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1

บางทีเราก็ต้องก้าวหน้านักร้องชนิดหนึ่งเพื่อจะพาเขาไป ไม่งั้นเขาจะอยู่กับที่ เราต้องคอยเปิดประตูใบใหม่ให้เขาตลอด ... มันจะดีมากถ้าเป็นเพลงที่ศิลปินได้ใช้ความเป็นไอดอลของเขาทำตรงนี้ให้เป็นประโยชน์ด้วยการร้องเพลงที่มีความหมาย มีค่ามาก ๆ กับเพลงหนึ่งที่จะช่วยชีวิตใครได้ในความคิดพินะ มันอาจจะดูเวอร์แต่มันคือเรื่องจริง เราใส่ใจกับปัญหาเขา แล้วเราว่าเรามองชีวิตแบบเราเข้าใจทุกฝ่าย เพราะทุกคนมีเหตุผลในการทำอะไรสักอย่างเสมอ พอเข้าใจตัวเองแล้วมันไม่ยากที่จะเข้าใจคนอื่น ๆ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2

เมื่อก่อนเราอาจจะเขียนไปแล้วก็ไม่ค่อยจะลึกซึ้งเท่าไร แต่วันนี้เวลาเขียนไป ยิ่งรู้มากเนี่ย ยังมีประสบการณ์มากขึ้น มันก็จะคม อย่างไม่คมก็จะไม่หยุดอยู่กับที่ ก้าวไปเรื่อย ๆ トラบไตที่ยังก้าวไปเรื่อย ๆ หาอะไรที่ยังไม่เคยทำแล้วทำเสีย แต่แน่นอนเราก็จะมี อย่างท่าเดินของคนเราต้องเดินอยู่ท่า นั้นตลอด แต่มันก็ยังมีรายละเอียดที่แตกต่างออกไป อย่างอาจารย์เฉลิมชัย อาจารย์ถวัลย์ ก็จะออกมา สไตล้น้อยอย่างเดียว โครงใหญ่ ๆ มันก็จะดูเหมือนไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง แต่จริง ๆ มันมี เห็นในเส้นทางที่เราเดินมาเนี่ย เห็นมามากพอที่จะไปบอกคนว่าให้ลองดูอย่างนี้สิ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3

ถ้าถามว่าได้อะไร ตอนเด็ก ๆ เป็นคนเอาแต่ใจมาก และคิดว่าทำอะไรต้องเราเท่านั้น...แต่สุดท้ายพอต้องมาแต่งเพลงเป็นมืออาชีพกลับแต่งเพลงเพื่อคนอื่น...เป็นเอาใจเขามาใส่ใจเราไปเลย จากการที่เอาแต่ใจเราคนเดียว" ตอนอายุ 26-27 ที่กำลังแรงเต็มที่ ตอนนั้นมีครบทั้งความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์นิดหน่อย และไฟ ตอนนี้มีแต่ประสบการณ์และ ความรู้ ความสามารถ ไฟ หหมดและ" "คำว่ารัก ฟังแล้วเข้าใจ ทำให้เห็นอะไรที่เปลี่ยนผัน ไม่ว่าเธอฉันหรือใครๆ ก็ต้องเป็นอากาศเข้าสักวัน ซึ่งท่อนนี้ทุกคนก็พูดว่าเอ้ยทำไมต้องเป็นอย่างนี้ ตามสูตรมันไม่ควรจะเป็นอย่างนี้ มันควรจะพูดเรื่องรัก แต่นี่เราพูดเรื่องแบบไปงานศพแล้วมองเห็นเมรุ ก็คือทุกคนต้องเป็นอากาศหมด อันนี้เขาเรียก

ลายมือ เราก็ไม่เปลี่ยน ของเราชีวิตอุทิศให้ “สุขนิยม” ความสุขดีกว่า ถ้าอะไรที่มันดู artist แต่ไม่มีความสุขก็ไม่กล้าไปทำ กลัวทำแล้วไม่ตี...ปล่อยวาง

นิสัยก่อนแหละ มองแต่ตัวเองเป็นมองคนอื่นก่อนเนี่ย ชัดเจนใจร้อนเป็นใจเย็น...แน่นอนอดทนขึ้นใจเย็นขึ้น ไม่ล้มเลิกอะไรง่าย ๆ ความรักเปลี่ยน เป็นเราไม่เชื่อในรักแท้แล้ว...ก้อนของความรักไม่เท่ากันเลยในทุก ๆ งานแต่งที่ไปมาเกือบ 10 ปี เราเลิกเชื่อเลย ตอนนี้อยู่ด้วยความสบายใจ จริง ๆ อยู่แบบไม่มีสถานะ ซึ่งเราว่าเด็กอาจจะยังไม่ถึงจุดนี้

เคยคิดจะเลิกแต่งเพลง...การทำงานของศิลปินแต่งเพลงมากับมืออาชีพแต่งเพลงมานะเนี่ย มันต่างกันพอสมควร ต้องคนทำงานเบื้องหลังจะรู้ เราก็เลยยังรู้สึกว่ามีอาชีพยังสำคัญอยู่...เลยเชื่อว่าอาชีพนักเขียนเพลงจะหมดไป จะผันไปเป็นคนทำค่ายเพลงล่ะ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4

ทุกวันนี้ผมก็ยังฟังแล้วนึกถึงตอนเด็ก ๆ สมอมันจำว่านี่คือความสุข และเสียงเพลงนำความสุขนั้นกลับมาหาเรา ผมว่ามันอยู่กับสิ่งที่เราเสพ ภาพที่เราเห็นในฝัน คนที่เราไปเจอหลังเวทีอะไรอย่างนี้ บางทีอ่านหนังสือเยอะ ไม่รู้มาจากหนังสือรีเพล่า ช่วงนี้เครียด ค้นพบคำตอบชีวิตอะไรอย่างนี้ หรืออาจจะมาจากตัวตนอีกตัวของผมก็ได้ อีกตัวหนึ่งที่เราไม่กล้าทำแบบนี้ในชีวิต อาจจะเป็นความปรารถนาที่เป็น ด้านมืดของผมได้ปล่อยมันออกมา เป็นอีกตัวตนหนึ่งที่ผมเก็บไว้ไม่ได้ใช้ในชีวิตจริง ผมว่านักดนตรีมันโคตรทุกข์ เพราะมันคือชีวิตที่ดูซบทุกอย่างเข้าไป มันกดดัน แต่ว่าเรามีความสุขที่เราทำ ผมปล่อยวางขึ้น กราฟของการเติบโตของคนมันอาจจะเป็นอย่างนี้ที่ตัวละครอาจเป็นอีกคนหนึ่ง ในตอนจบ ซึ่งผมอาจจะยังไม่ถึงจุดนั้นเลยอยู่ในระหว่างการสวิงที่จะไปถึงจุดนั้น

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

ข้อค้นพบจากการวิจัยเชิงคุณภาพนี้ได้ให้ภาพแก่นสาระของประสบการณ์ของผู้ประพันธ์เพลงที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยา (Character strengths) และความงอกงามส่วนบุคคล (Personal growth) สามารถอภิปรายได้ 3 ช่วง ดังนี้

ช่วงแรก คือ จุดเริ่มต้นของการเป็นนักประพันธ์เพลง ในช่วงนี้ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงการที่ต้องตัดสินใจเลือกเส้นทางอาชีพ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้ตระหนักถึงความสามารถและความสนใจของตนเอง ซึ่งช่วงนี้ผู้ให้ข้อมูลยังมีประสบการณ์ไม่มากนัก แต่ความตั้งใจและพลังแห่งการเรียนรู้เต็มเปี่ยมพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทาย จุดเปลี่ยนที่สำคัญคือผู้ให้ข้อมูลได้ออกจากสิ่งแวดล้อมเดิม แล้วปรับตัวเองให้เข้าสู่การเรียนรู้ในเส้นทางนักประพันธ์เพลง เช่น จากไม่ค่อยได้สนใจการประพันธ์เพลง ก็มีเพื่อนมาชักชวนให้ลองลงมือเพราะเห็นว่าผู้ให้ข้อมูลมีความสามารถ เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้ให้ข้อมูลได้มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นก่อนที่จะเข้าสู่การประพันธ์เพลงอย่างจริงจัง ดังที่นักประพันธ์เพลงมืออาชีพผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 ราย ได้บอกเล่าถึงจุดเริ่มต้นของการประพันธ์เพลงว่ามาจากความสนใจ ความชอบ ความต้องการให้ตนเป็นที่รู้จัก ไม่ว่าจะเป็นการที่ผู้ให้ข้อมูลมองว่าตนเองประพันธ์เพลงได้ดีกว่าทำสิ่งอื่น รวมถึงการมีช่องทางสะท้อนความคิด สื่อสารตัวตน

ข้อค้นพบข้างต้น ตรงกับคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาด้านปัญญาและความรู้ ซึ่งเป็นลักษณะพื้นฐานด้านบวกที่เด่นชัด และครอบคลุม ตามที่ Park et al. (2006) ระบุว่า ด้านนี้ประกอบไปด้วยด้านย่อย ได้แก่ การมีความคิดสร้างสรรค์ ความใฝ่รู้ การใคร่ครวญตัดสินใจ ความรักที่จะเรียนรู้ และการคิดในหลายแง่มุม ผลการวิจัยนี้เป็นไปในแนวทางเดียวกับการศึกษาวิจัยที่ผ่านมา เช่น การศึกษาของ Gluck และ Baltes (2006) ที่ได้นำเสนอ 3 แนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยา เช่น ด้านปัญญา คือ การเรียนรู้จากผู้ชี้แนะและอ่านหนังสือเกี่ยวกับปรัชญา สอนทักษะและรูปแบบการคิดการตัดสินใจที่เฉียบคม และใช้กระบวนการที่ตรงและกระชับ เช่น การจินตนาการบทสนทนาหรือการเดินทาง ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ให้ภาพว่าคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาของนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ เป็นผลจากการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของตัวเอง โดยคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาหลายด้านประกอบรวมกันเป็นความเข้มแข็งทางจิตใจที่ถูกนำมาใช้แตกต่างกันแต่ละสถานการณ์ ตั้งแต่ก่อนเข้าสู่เส้นทางความเป็นนักประพันธ์เพลง ในกระบวนการประพันธ์เพลง และเมื่อชัดเจนในอาชีพนักประพันธ์เพลงและสามารถตระหนักถึงการเติบโตและความหมายของการเป็นนักประพันธ์เพลง

ช่วงที่สอง คือ การก้าวสู่และภายหลังการเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ แม้ว่าในระยะเริ่มต้นผู้ให้ข้อมูลบางรายอาจจะเป็นการเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก และได้รับคำแนะนำจากผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า ช่วงนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ใช้ความคิด อารมณ์และทัศนคติของตนเองที่มีจากการเรียนรู้สิ่งในอดีตและความรู้ใหม่ที่ได้รับมาประพันธ์เป็นบทเพลง เป็นช่วงที่ผู้ให้ข้อมูลจะได้เรียนรู้มุมมองความคิดตัวเอง ได้พิจารณาถึงสิ่งที่กำลังประพันธ์ ซึ่งก่อนที่จะลงมือประพันธ์เพลงจะต้องทำข้อมูลเพื่อให้ง่ายต่อการสร้างสรรค์ และกระบวนการประพันธ์เพลงนั้น ถึงแม้ว่าผู้ให้ข้อมูลจะมีแนวทางแตกต่างกัน แต่ทุกคนล้วนมีสิ่งหนึ่งที่คล้ายกันคือ พื้นที่ที่สงบสมาธิของตน และความลึกซึ้งของเรื่องที่จะประพันธ์ ซึ่งช่วงการเปลี่ยนแปลงนี้แสดงถึงการได้ใช้การรับรู้ตัวตนศักยภาพและความคิดสร้างสรรค์ ประพันธ์เพลงใหม่ขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ปราศจากการรบกวน ทั้งนี้อาจก่อให้เกิดความรู้สึกท้อ หมดหวังหรือความรู้สึกด้านลบในการเผชิญหน้ากับอุปสรรค แต่ด้วยความเชื่อ พลังความคิดบวกและความมุ่งมั่นตั้งใจเป็นแรงผลักดันให้สามารถผ่านอุปสรรค และนั่นทำให้เขาได้เรียนรู้ถึงประสิทธิภาพของตนเองที่สามารถก้าวข้ามขีดจำกัดนั้นมาได้

ข้อค้นพบในการวิจัยที่ว่านักประพันธ์เพลงผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงประสบการณ์การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องจนสามารถก้าวข้ามขีดจำกัดของตนเองได้นั้น แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาด้านกำลังใจ (Courage) ซึ่งเป็นคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาที่เป็นการกระทำสิ่งหนึ่งให้บรรลุตามเป้าหมาย ประกอบไปด้วยความกล้าหาญ ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ และความกระตือรือร้น ซึ่งการนี้ถึงอดีตเกี่ยวกับความกล้าช่วยส่งเสริมความกล้าหาญ หรือการนี้ถึงสถานการณ์เชิงบวกและมีคุณค่า คุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาด้านกำลังใจนี้นำไปสู่พฤติกรรมความกล้าหาญได้เป็นแรงผลักดันให้สามารถผ่านพันวิฤติต่าง ๆ ไปได้ ดังที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2 กล่าวถึงการใช้ความพยายาม มานะอดทน และพลังใจในการเป็นนักประพันธ์เพลงว่า “ทางข้างหน้าคือแม่น้ำของปีที่กำลังจะวายไป เราก็ไม่รู้ว่าจะใครรักจริงจังกับอะไรแค่ไหน แต่เรารักดนตรีขนาดนี้แล้วสำรวจตัวเองว่าก็เขียนเพลงได้นะ แล้วรัก ชอบ การเขียนเพลง” อย่างไรก็ตาม เมื่อเข้าสู่เส้นทางความเป็นนักประพันธ์เพลง ผู้ให้ข้อมูลยังคงพบกับวิฤติในการประพันธ์เพลงที่ต้องอาศัยความกระตือรือร้น ความมานะ

พยายาม และความกล้าหาญ เพื่อกำลังใจในการหล่อเลี้ยงให้บรรลุนิเวศของการประพันธ์จนเกิดเป็นบทเพลง ดังที่ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3 กล่าวถึงอุปสรรคและการก้าวผ่านไปด้วยกำลังใจว่า “ทุกคนมีอุปสรรคในการทำงาน เพียงแต่เราต้องฝ่าฟันให้ได้...ถ้าคิดไม่ออกก็จะทำทุกวิถีทาง เอาจนคิดออก หรืออาจจะวางไว้แล้วทำอย่างอื่น แล้วค่อยกลับมา คือ ต้องทำให้ได้” เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5 ที่กล่าวถึงความชอบที่ปลื้มใจในการประพันธ์ เพลงซึ่งช่วยให้ผ่านพ้นช่วงเวลาของความเครียดในการประพันธ์เพลงได้ “การแต่งเพลงหรือทำดนตรีเนี่ย มันเครียดนะ...ถ้าถามว่ามันเป็นกระบวนการที่มีความสุขมั๊ย มันก็ไม่ขนาดนั้นนะ...แล้วทำไมเราถึงทำ เพราะมันเป็นสัญชาตญาณ ผมถึงบอกได้ว่าที่เราได้ทำงานที่เรารัก แต่อาจจะไม่ใช่ในงานที่เราทำแบบมีความสุขก็ได้เนาะ เออใช่ปะ เราอาจจะทรมานกับมันมาก แต่เราชอบทำมันอย่างเนี่ย” ทั้งนี้ Pury (2008, อ้างถึงใน Niemiec, 2013) ได้นำเสนอกลวิธีในการเพิ่มกำลังใจคือ Outcome-focused Strategies ด้วยการคิดถึงการทำหน้าที่ที่จะได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับการตักเตือนให้ทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือเป็นสิ่งที่ควรทำ

ช่วงสุดท้าย คือ การเติบโตและการรับรู้ความหมายของการประพันธ์เพลงมืออาชีพ หลังจากที่ถูกผู้ให้ข้อมูลได้ผ่านกระบวนการการเรียนรู้ในการประพันธ์เพลงและการได้ผ่านอุปสรรคต่าง ๆ เขาก็พร้อมที่จะกลับเข้ามาสู่บริบทการดำเนินชีวิตแบบเดิมที่มีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง จากการได้ผ่านประสบการณ์การประพันธ์เพลง ทำให้เขามีมุมมองความคิด ทศนคติ และความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องการประพันธ์เพลง รวมทั้งเรื่องอื่น ๆ ที่เข้มข้นขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงภายในนี้ส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของเขา และเป็นการก้าวเข้าสู่การเติบโตและมีความหมายใหม่ในชีวิตเพิ่มขึ้น ข้อค้นพบในประเด็นการเติบโตและการรับรู้ความหมายของการประพันธ์เพลงมืออาชีพนี้แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาด้านมนุษยธรรม (humanity) ในประเด็นย่อยปัญญาเชิงสังคมที่สามารถตระหนักรู้ความรู้สึกและแรงจูงใจของตนเองผ่านประสบการณ์ชีวิต ซึ่งมีผลต่อการประพันธ์เพลง นอกจากนี้ในช่วงของการเติบโตและความหมายของการเป็นนักประพันธ์เพลง ผู้ให้ข้อมูลยังกล่าวถึงคุณลักษณะเด่นด้านความรู้จักความจริงของชีวิต (transcendence) ในด้านย่อยคือที่เป็น การตระหนักถึงคุณค่าและความหมายของการประพันธ์เพลง โดยผู้ให้ข้อมูลมีความชื่นชมยินดีในการเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ (appreciation of beauty and excellence) ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเติบโตที่เป็น การเปลี่ยนแปลงความเข้าใจชีวิตและธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kern et al. (2001) ที่พบว่า กระบวนการของความองงามส่วนบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพ (powerful experience) ที่นำมาซึ่งความแข็งแกร่งทางอารมณ์ในการตอบสนองหรือส่งผลกระทบต่อการรับรู้ตัวตนในการตอบสนองต่อข้อเสนอแนะและการมีส่วนร่วมในประสบการณ์ของคนอื่น อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ทางการช่วยเหลือ (helping relationship) ซึ่งการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นนั้นช่วยให้เกิดการตอบสนองและเกิดความเข้าใจผู้อื่น เป็นการสร้างแรงผลักดันในการเรียนรู้และยอมรับ รวมทั้งเป็นการทบทวนความคิดและความรู้สึก (introspection) เพื่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมความรู้สึกหรือประสบการณ์ของตนเอง การเติบโตและเปลี่ยนแปลงที่กล่าวไปข้างต้น เช่นเดียวกับการศึกษาของ Kern et al. (2001) ได้ศึกษาความองงามส่วนบุคคลจากการตระหนักรู้และการเข้าใจความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ และประสบการณ์ชีวิตของผู้อื่น ของนักศึกษาแพทย์ พบว่ากระบวนการของความองงามส่วนบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพ (powerful experience) ที่นำมาซึ่งความแข็งแกร่งทางอารมณ์ในการตอบสนองหรือส่งผล

กระทบต่อการรับรู้ตัวตนในการตอบสนองต่อข้อเสนอแนะและการมีส่วนร่วมในประสบการณ์ของคนอื่น อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ทางการช่วยเหลือ (helping relationship) ซึ่งการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นนั้นช่วยให้เกิดการตอบสนองและเกิดความเข้าใจผู้อื่นเป็นการสร้างแรงผลักดันในการเรียนรู้และยอมรับ รวมทั้งเป็นการทบทวนความคิดและความรู้สึก (introspection) เพื่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมความรู้สึกหรือประสบการณ์ของตนเอง

ประสบการณ์ทั้ง 3 ช่วงของนักประพันธ์เพลงมืออาชีพได้สะท้อนถึงคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาและความมองงามส่วนบุคคล อันเป็นกระบวนการทางปัญญาที่ถ่ายทอดความคิดและทัศนคติของผู้ประพันธ์เพลงจากการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ทั้งจากตนเองและการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ข้อค้นพบนี้เป็นไปในแนวทางเดียวกับงานวิจัยของ Beech (2015) และ Schechner (1988) ที่กล่าวถึงการประพันธ์เพลงว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงตัวตนภายใน การเปลี่ยนแปลงมุมมองที่มีต่อโลก และเป็นเหมือนการขัดเกลาจิตใจพวกเขา โดยมีการตระหนักรู้และการมีมุมมองทางความคิดและแสดงพฤติกรรมใหม่ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเข้ามาแทนที่

สรุปและข้อเสนอแนะ

ข้อค้นพบจากการวิจัยให้ภาพว่าในช่วงการเติบโตและความหมายของการเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพจึงเป็นช่วงที่ผู้ให้ข้อมูลมีตัวตนที่ชัดเจนในเส้นทางการเป็นนักประพันธ์เพลงมืออาชีพ โดยอาศัยคุณลักษณะเด่นทางจิตวิทยาเป็นปัจจัยเกื้อหนุนภายในตลอดช่วงประสบการณ์พัฒนาตัวตน จนกระทั่งสามารถตระหนักรู้ถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงภายในของตัวเองที่สะท้อนผ่านความคิด ความเชื่อ และแนวทางการประพันธ์เพลงที่เปลี่ยนไป นอกจากนี้ยังตระหนักถึงสังคมมากขึ้นอีกด้วย อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประสบการณ์ของนักประพันธ์เพลงในช่วงวัยที่กว้างทำให้ช่วงเวลาของประสบการณ์ในการประพันธ์เพลงแตกต่างกัน โดยผู้ให้ข้อมูล 5 รายมีประสบการณ์ประพันธ์เพลงมากกว่า 20 ปี จึงสามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงตัวตนได้ชัดเจน ต่างจากผู้ให้ข้อมูลอีกหนึ่งรายที่มีประสบการณ์ในการประพันธ์เพลงน้อยกว่า ซึ่งสะท้อนการพัฒนาตัวตนที่ยังไม่ชัดเจนว่าเป็นไปในทิศทางใด แต่ก็สามารถระบุความชัดเจนในการประพันธ์เพลงและรับรู้ที่ตัวเองกำลังสับสนในเส้นทางนี้ นอกจากนี้ในการสำรวจรายชื่อเพลงที่ส่งผลต่อผู้ตอบในลักษณะที่ทำให้มีกำลังใจ มีพลัง มีความเข้มแข็ง ความมั่นใจในใจ และมีการพัฒนาตนด้านต่าง ๆ มากที่สุด โดยการวิจัยครั้งนี้มีกำหนดขอบเขตด้วยการใช้แบบสอบถามออนไลน์ในกลุ่มคนอายุ 18-25 ปี ทำให้อาจส่งผลต่อรายชื่อของเพลงและผู้ประพันธ์เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการศึกษาในอนาคตเกี่ยวกับการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากประสบการณ์การประพันธ์เพลงเพิ่มเติม เพื่อจะได้สามารถถ่ายทอดกระบวนการการพัฒนาตัวเองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนในการศึกษานี้มีประสบการณ์ด้านดนตรี โดยเริ่มจากการเล่นดนตรีเป็นงานอดิเรกและศึกษาดนตรีอื่นที่ไม่เกี่ยวกับดนตรีโดยตรง ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคตว่าอาจมีการขยายขอบเขตข้อความรู้ด้วยการศึกษานักประพันธ์เพลงที่ได้รับการศึกษาอบรมอย่างเป็นระบบผ่านหลักสูตรการเรียนการสอนด้านการประพันธ์เพลงมาโดยตรงเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถอธิบายปรากฏการณ์นี้ให้กว้างขวางครอบคลุมมากขึ้นต่อไป

รายการอ้างอิง

- Baker, F. A., & MacDonald, R. A. (2014). Experiences of creating personally meaningful songs within a therapeutic context. *Arts & Health, 6*(2), 143-161.
- Beech, H. F. (2015). Songwriting and transformation: The subjective experience of sharing self through song. *International Journal of Transpersonal Studies, 34*(1), 24.
- DeDiego, A. C. (2015). The use of song lyrics as an expressive arts tool in counseling: A literature review. *Ideas and Research You Can Use*.
- Giorgi, A. (2017). A response to the attempted critique of the scientific phenomenological method. *Journal of Phenomenological Psychology, 48*(1), 83–144.
<https://doi.org/10.1163/15691624-12341319>
- Glück, J., & Baltes, P. B. (2006). Using the concept of wisdom to enhance the expression of wisdom knowledge: not the philosopher's dream but differential effects of developmental preparedness. *Psychology and Aging, 21*(4), 679.
- Kern, D. E., Wright, S. M., Carrese, J. A., Lipkin Jr, M., Simmons, J. M., Novack, D. H., ... & Frankel, R. (2001). Personal growth in medical faculty: a qualitative study. *Western Journal of Medicine, 175*(2), 92.
- Niemiec, R. M. (2012). VIA character strengths: Research and practice (The first 10 years). In *Well-being and cultures: Perspectives from positive psychology* (pp. 11-29). Dordrecht: Springer Netherlands.
- Park, N., Peterson, C., & Seligman, M. E. (2006). Character strengths in fifty-four nations and the fifty US states. *The journal of positive psychology, 1*(3), 118-129.
- Patterson, L. E., & Welfel, E. R. (1994). *The counseling process*. Thomson Brooks/Cole Publishing Co.
- Ransom, F. P., (2015). Message in the music: Do lyrics impact well-being?. Master's thesis of Applied Positive Psychology. University of Pennsylvania. USA.
- Schechner, R. (1988). Performance theory. New York, NY: Routledge.
- Sena-Martinez, C. (2012). From inspiration to song: *A heuristic inquiry of psycho-spiritual transformation through the creative process of songwriting*. Institute of Transpersonal Psychology.
- Swaminathan, S., & Schellenberg, E. G. (2015). Current emotion research in music psychology. *Emotion review, 7*(2), 189-197.